

Sygnatura akt VI U 752/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 stycznia 2018 roku

sprawy z odwołania M. S. (1)

od decyzji z dnia 30 października 2017 roku, znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przyznanie emerytury

I. **oddala odwołanie,**

II. **nie obciąża ubezpieczonego kosztami procesu na rzecz pozwanego.**

SSO Tomasz Korzeń

VI U 752/17 UZASADNIENIE

Decyzją z 30.10.2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił przyznania M. S. (1) prawa do emerytury.

Ubezpieczony wniósł o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury. Podniósł że przez ponad 15 lat pracował w warunkach szczególnych jako palacza kotłów przemysłowych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. (1) urodził się w z(...)

Wniosek o emeryturę złożył 4.10.2017 roku. Wniósł o przekazanie środków z OFE na dochody budżetu państwa.

Uwzględnione przez pozwanego okresy ubezpieczenia do końca 1998 roku wyniosły ponad 25 lat. Uznany przez pozwanego okres pracy w warunkach szczególnych wyniósł 12 lat, 8 miesięcy i 10 dni 9 dni (w okresach od 19.02 do 24.07.1979, od 21.01.1980 do 30.06.1986, od 2.01.1991 do 31.12.1997 (w tym okresie okresy nieskładkowe w 1992 r. - 17 dni, 1993 - 67 dni, 1994 - 20 dni, 1995 - 31 dni, 1996 - 63 dni, 1997 - 203 dni).

(okoliczności bezsporne, świadectwo pracy k. 10 t. I a.e.)

Ubezpieczony pracował w (...) w D. i jego następcach prawnych od 21.01.1980 do 31.12.1997. W czasie zatrudnienia pracował jako palacz nieautomatyzowanych pieców wodnych typu przemysłowego od 21.01.1980 do 30.06.1986 i od 2.01.1991 do 31.12.1997. Dnia 1.07.1986 r. złożył wniosek o przeniesienie na stanowisko ładowacza. Wniosek ten został zaakceptowany. OD 1.12.1987 był brygadziwą brygady ładowaczy. Od 6.12.1990 r. został oddelegowany, a od 2.01.1991 r. przeniesiony na stanowisko palacza. Jako ładowacz jeździł na skupy po owoce, układał na samochodzie skrzynki z owocami lub warzywami, ładował przetwory, słoiki, mięso.

dowód: dokumenty w aktach osobowych k. 28

zeznania świadka J. Ł. k. 46 (częściowo)

zeznania wnioskodawcy 45v (częściowo)

Od 23.11.1974 do 4.11.1977 wnioskodawca pracował w PBRol w S. K. jako junak OHP przez 2 lata a następnie jako murarz i betoniarz. od 8.08 do 15.12.1979 pracował jako murarz w (...) w K..

Od 5.12.1977 do 12.05.1978 ubezpieczony pracował w (...)w jako pomocnik palacza. Obsługiwał piece wodne o ciśnieniu 10 atmosfer. Pomocnik palacza woził węgiel, zasypywał piece, wykonywał czynności jak palacz, poza sprawdzaniem ciśnienia.

Od 1.12.1978 do 17.02.1979 pracował w (...) Spółdzielni (...) jako palacz. Obsługiwał mały piec wodny o ciśnieniu do 1,5 atmosfery.

dowód: dokumenty w aktach osobowych k. 30,16

zeznania wnioskodawcy 45v

świadectwa pracy k. 4-8 t. I a.r.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2017.1383, dalej jako ustawa) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

2. Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W art. 32 ustawy określono zasady ustalania prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Zgodnie z tym artykułem, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Warunki wymagane do uzyskania prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymienione są w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U.

Nr 8, poz. 43 ze zm.). Rodzaje prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie może uprawniać do emerytury wcześniejszej, wymienione są w wykazach A i B stanowiących załączniki do rozporządzenia.

Emerytura wcześniejsza przysługuje na zasadach określonych w § 3 i 4 rozporządzenia, jeżeli kobieta udowodni co najmniej 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a mężczyzna 25 lat tych okresów, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej w ramach stosunku pracy, przy czym wymagane jest osiągnięcie wieku emerytalnego wynoszącego 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia przy ustalaniu okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze uwzględnia się jedynie te okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z treści przytoczonych przepisów wynika zatem, że pracą w szczególnych warunkach jest praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2012 r., III UK 92/11).

Kwestią sporną w niniejszej sprawie okazał się nie tylko okres zatrudnienia ubezpieczonego w szczególnych warunkach. Warunek posiadania 25 letniego stażu ubezpieczeniowego na dzień wejścia w życie ustawy oraz złożenie wniosku o przekazanie środków z OFE nie były kwestionowane.

Na okoliczność pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych, Sąd przesłuchał ubezpieczonego, jak i zawnioskowanych przez niego świadków oraz dokonał analizy dokumentacji ubezpieczonego zawartej w aktach osobowych.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie potwierdziła wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach we wskazywanym przez wnioskodawcę okresie.

Twierdzenia ubezpieczonego o wykonywaniu przez cały okres zatrudnienia w (...) pracy palacza nie znalazło potwierdzenia w dokumentacji osobowej z tego zakładu (k. 28). Dokumenty w postaci angaży wskazują na zajmowanie stanowiska ładowacza. Również podanie o przeniesienie na stanowisko ładowacza, jak i wniosek o powołanie na brygadzystę brygady ładowaczy świadczą o stałym, a nie dorywczym charakterze pracy na takim stanowisku. Doliczenie okresy oddelegowania na stanowisko palacza od 6.12.1990 r. pozwalałoby na doliczenie okresu 26 dni pracy w warunkach szczególnych. Świadek M. S. (2) z uwagi, iż w latach 1986-1990 nie pracował w zakładzie, nie posiadał wiedzy o charakterze pracy wnioskodawcy w tym okresie. Zeznania świadka J. Ł. nie mogą być uznane za wiarygodne. Wskazał on z jednej strony, iż innych prac wnioskodawca nie wykonywał z drugiej, że prawdopodobnie wnioskodawca pracował w transporcie, choć nie wie w jakim okresie. Treść tych zeznań jest nie tylko wewnętrznie sprzeczna, ale również sprzeczna z zachowaną dokumentacją osobową.

Prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) zaliczana jest do prac wykonywanych w szczególnych warunkach (wykaz A rozporządzenia, Dział XIV poz.1). Takie prace poza okresami uwzględnionymi przez pozwanego ubezpieczonego wykonywał od 6.12.1990 do 1.02.1991 r. oraz 5.12.1977 do 12.05.1978 r. Łącznie daje to niespełna 6 miesięcy.

Wykonywanie pracy w warunkach szczególnych na innych stanowiskach wnioskodawca nie udowodnił. W zakresie pracy w PBRol w S. (...)nie wiadomo przez ile wnioskodawca pracował jako betoniarz (nawet doliczenie okresu pracy jako betoniarz po dwuletnim okresie bycia junakiem OHP spowodowałoby doliczenie jedynie niespełna roku pracy

w warunkach szczególnych). W okresie od 1.12.1978 do 17.02.1979 r, jak sam wnioskodawca podał, nie obsługiwał pieców przemysłowych. Prace murarza nie zostały zaliczone do prac w warunkach szczególnych.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz w aktach osobowych ubezpieczonego, a także częściowo na jego zeznaniach i zeznaniach świadka Ł..

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 KPC, oddalił odwołanie. O kosztach procesu sąd orzekł mając na uwadze sytuację ubezpieczonego na podstawie art. 102 KPC.

SSO Tomasz Korzeń